

презъ този день, и вечерята се черпили по случая. Това е цѣлата история.

Докторътъ изрѣмжа нѣщо неразбрано, изгледа сърдито пжтя, който леко слизаше нанадолу, и млъкна.

Неочаквано, конетѣ зацапахъ въ вода. Запрѣскаха кални капки, файтонътъ отведнѣжъ хлътна въ нѣкаква мека яма, и спрѣ. Долчинката, презъ която минаваше пжтя, се бѣ превърнала въ блато. Колелата затънаха до главинитѣ, напраздно файтонджията шибаше животнитѣ, викаше, ставаше на капрата — нищо не помогна. Колата се поотмѣсти малко и повече затъна. Опитаха още веднѣжъ-два да се изтегли — пакъ не успѣха. Пжтницитѣ почнаха да се сърдятъ, времето минаваше, а нищо не можеше да се направи. Да слѣзатъ бѣше немислимо: нѣколко метра наоколо имаше дълбока до коленетѣ калъ. На срещния брѣгъ се търкаляше счупено колело отъ селска кола. Очевидно и други бѣха затъвали тукъ. Най-после файтонджията съобрази — възседна единия конь, успѣ да го разпрегне, и проклинайки и пжтищата, и занаята си, трѣгна да търси наблизо хора да му помогнатъ. Колата остана средъ